

Arrest

nr. 301 701 van 16 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 augustus 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 november 2023.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. HINNEKENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 23 juni 2023 waarbij het verzoek om internationale

bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Daar waar verzoeker lijkt aan te voeren dat de beroepstermijn van tien dagen waarover hij beschikte onredelijk kort is en zijn rechten van verdediging schendt, wijst de Raad er evenwel op dat, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt gesteld, in casu de beroepstermijn dertig dagen betreft, aangezien de commissaris-generaal niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek en derhalve de verkorte beroepstermijn van tien dagen zoals bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is. Immers ontving de commissaris-generaal het verzoek van verzoeker op 26 januari 2023 en werd de bestreden beslissing genomen op 23 juni 2023. De korte termijn waarbinnen het verzoekschrift werd opgesteld – het verzoekschrift dateert van 10 juli 2023 – is te wijten aan het feit dat verzoekers advocaat foutief uitging van een verkorte beroepstermijn van tien dagen, hetgeen bezwaarlijk als een situatie van overmacht kan worden beschouwd. Overigens blijkt uit lezing van het verzoekschrift dat verzoekers advocaat kennis heeft genomen van de motieven van de bestreden beslissing en de informatie waarop deze werd gestoeld en hierop uitvoerig ingaat.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker voert aan dat hij Georgië is ontvlucht omwille van zijn seksuele oriëntatie en de mogelijke reactie van zijn vader hierop. Daarnaast verwijst verzoeker naar de situatie van het huiselijk geweld waaraan zijn moeder en hijzelf onderworpen werden door zijn drugsverslaafde vader (administratief dossier, NPO, p. 8).

5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gepronounced vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

5.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers homoseksuele geaardheid in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

5.2.1.1. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie (de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 16 januari 2023 en de diverse artikels en rapporten die aan het verzoekschrift worden gevoegd (stuk 2)) blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transvobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio’s, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transvobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen.

Het loutere feit homoseksueel te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoeker ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

5.2.1.2. Verzoeker haalt doorheen zijn relaas geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk incident aan waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker verklaart dat zijn vader regelmatig commentaar gaf op zijn vrouwelijke gedragingen en dat hij verzoeker een “Bidaras”, een Georgisch scheldwoord voor homo, noemde (administratief dossier, NPO, p. 10). Er dient echter vastgesteld te worden dat verzoeker geen melding maakte van andere bedreigingen vanwege zijn vader nadat hij er omwille van verzoekers geverfde haren mee had gedreigd dat hij de volgende dag niet meer wakker zou worden (administratief dossier, NPO, p. 8). Voorts blijkt dat verzoeker ook na het vertrek van zijn moeder naar België op 6 oktober 2022 tot aan zijn eigen vertrek uit Georgië op 19 november 2022, nog bij zijn vader bleef wonen en geen melding maakte van andere incidenten (administratief dossier, NPO, p. 8). Hoewel het gedrag van verzoekers vader laakbaar is, volstaat dit op zich niet om te getuigen van een nood aan internationale bescherming.

Voorts verklaarde verzoeker voor het overige geen problemen te hebben gehad in Georgië omwille van zijn seksuele oriëntatie. Hoewel verzoeker aangeeft dat dit kwam omdat hij zich als een heteroseksuele man kleepte waardoor niemand zijn geaardheid op die manier kon achterhalen (administratief dossier, NPO, p. 10), geeft hij anderzijds aan dat het verven van zijn haar een vorm van outing was naar zijn omgeving toe, waarbij hij geen melding maakte van andere problemen als gevolg van zijn geverfd haar (ibid., p. 11). Het louter verwijzen naar een incident waarbij een bende van 10 jongens mensen viseerden op straat die gay leken om hen in elkaar te slaan (administratief dossier, NPO, p. 10), volstaat evenmin om in hoofde van verzoeker een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bovendien bleek de rest van verzoekers familie wel vermoedens te hebben over zijn seksuele oriëntatie, maar haalde hij geen verdere incidenten daaromtrent aan (administratief dossier, NPO, p. 9). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat verzoeker aangeeft dat zijn moeder wel religieus is, maar hem niet zou haten of gemeen tegen hem zal doen omwille van zijn geaardheid en dat zijn nicht hem schoenen gaf met een zooltje van pride special edition en dat zijn familie in België (waaronder zijn moeder), hiermee geen problemen had (ibid., p. 11).

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn homoseksuele geaardheid verbergt om het risico op vervolging te vermijden (HvJ 7

november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76). Evenwel blijkt uit voorgaande vaststellingen dat verschillende personen in verzoekers omgeving (waaronder zijn moeder), zij het via vermoedens en/of het feit dat hij zijn haar verfde, op de hoogte waren van zijn geaardheid en minstens zijn moeder en nichten dit blijken te accepteren. Verder blijkt dat verzoeker in Georgië naar school ging en dat hij universitaire studies aanvatte (administratief dossier, NPO, p. 4-5). Bovendien blijkt dat verzoeker, behoudens het voormelde incident met zijn vader, geen problemen had met zijn omgeving omwille van zijn “vrouwelijk gedragen”.

5.2.1.3. Voor zover verzoeker bij terugkeer vervolging vreest omwille van zijn geaardheid dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker onvoldoende redenen aangeeft waardoor hij desgevallend niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high profile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Gelet op bovenstaande informatie volstaat verzoekers loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hem hulp en/of bescherming te bieden.

5.3. Betreffende het huiselijke geweld waar verzoekers moeder slachtoffer van werd vanwege verzoekers vader en waarbij verzoeker tussen beiden kwam, dient te worden verwezen naar hetgeen in hoofde van verzoekers moeder P. M. werd beschikt (zaak met rolnummer 299 311) en waarbij werd benadrukt dat hieruit blijkt dat verzoekers moeder, noch hijzelf ooit bescherming hebben proberen zoeken bij de Georgische autoriteiten:

“(…)

4.2. Hoewel de Raad aanneemt dat verzoekster het slachtoffer werd van verbaal en fysiek geweld vanwege haar drugsverslaafde echtgenoot, dient erop gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekster in casu niet slaagt.

De Raad wijst er in dit verband op dat uit de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 16 januari 2023) blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij

aantoon dat bescherming in haar persoonlijke geval niet beschikbaar is. Verzoekster slaagt hier echter niet in.

Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoekster geen enkele poging ondernam om bescherming te zoeken bij haar nationale autoriteiten tegen het huiselijk geweld waarvan zij slachtoffer was. Verzoekster verklaart in dit verband dat vrouwenrechten in Georgië helemaal niet worden beschermd en dat zij niet naar de politie stapte uit vrees dat het alles erger zou maken, al geeft zij wel aan dat zij eenmalig naar de politie belde maar de telefoon neerlegde toen haar man het opmerkte en hij agressief werd (administratief dossier, NPO, p. 10-11). In dit verband benadrukt de Raad dat uit de voormelde landeninformatie blijkt dat de Georgische wet wel degelijk een wettelijke verankering kent inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, waarbij de wet voorziet in tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Daarnaast kan angst niet vergoelijken waarom verzoekster niet heeft gepoogd om bescherming te verkrijgen met betrekking tot het huiselijk geweld waarvan zij slachtoffer was. De Raad stipt in deze aan dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. Wanneer verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of zij geen beroep had kunnen doen op organisaties die zich richten op mishandelde vrouwen, geeft verzoekster aan dat dit eveneens zinloos is omdat zulke organisaties volgens haar slechts in één week opvang kunnen voorzien (administratief dossier, NPO, p. 11). Dit betreft echter een blote bewering, die verzoekster zou steunen op mediaberichten (ibid., p. 12), doch die niet strookt met de voorliggende landeninformatie. Het algemeen betoog van verzoekster in het verzoekschrift dat werkelijke bescherming zou ontbreken, berust hoe dan ook niet op meerdere ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk in Georgië alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

4.3. Daarnaast geeft verzoekster aan dat ook haar kinderen in constante vrees leefden voor de agressie van haar echtgenoot. Wanneer verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud echter wordt gevraagd waarom zij in die context haar dochter A. achterliet in Georgië bij haar echtgenoot, verandert verzoekster het geweer van schouder en geeft zij aan dat zij wel wist dat haar echtgenoot, ondanks zijn verslaving, haar kind niets zou aandoen (administratief dossier, CGVS, p. 11), hetgeen de door haar voorgehouden relativeert. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanvoert dat het onmogelijk was om haar dochter zonder “regelrechte mensensmokkel het land uit te krijgen, daar waar in korte termijn zij meerderjarig zou zijn”, haar dochter thans in België is aangekomen en zij over het wedervaren van haar dochter niets te weten komt omdat haar dochter toeklapt, doch dat het te verwachten is dat er nieuwe bewijsstukken zullen worden voorgelegd, beperkt zij zich tot blote post-factumverklaringen die duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen teneinde haar verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch waarmee zij niet vermag om afbreuk te doen aan voormelde overwegingen.
(...)”

Ten overvloede kan erop worden gewezen dat verzoeker een volwassen jonge man is en dat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich elders in Georgië zou kunnen vestigen om aan het agressieve karakter van zijn vader te ontkomen. In zoverre verzoeker in dit verband in het verzoekschrift opmerkt dat hij “gelet op diens geaardheid nergens [sic] aan de bak zal komen”, dient erop gewezen dat, hoewel niet wordt betwist dat leden van de LGBTI+-gemeenschap te maken kunnen krijgen met geweld, discriminatie en sociale isolatie, in de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 16 januari 2023 ook wordt gesteld dat een deel van de LGBTI+-gemeenschap geen problemen ondervindt om werk te vinden, bijvoorbeeld mensen werkzaam in de horeca. Een ander deel ervaart wel problemen omwille van hun genderexpressie, uiterlijk of kledingstijl. Het zijn echter voornamelijk transvrouwen die te maken krijgen met de grootste obstakels op de arbeidsmarkt (p. 62). Verzoeker toont evenwel niet in concreto aan dat hij omwille van zijn geaardheid geen toegang zal hebben tot de arbeidsmarkt. Te meer daar hij tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft dat hij hoofdzakelijk thuis moest blijven omwille van de gevaarlijke situatie waarin zijn moeder verkeerde omwille van zijn gewelddadige vader (administratief dossier, NPO, p. 5) en dus niet verwijst naar zijn geaardheid. De Raad vervolgt dat het, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift, niet aan hem toekomt om aan te tonen waar verzoeker precies terecht zou kunnen. Evenwel kan erop worden gewezen dat verzoeker aangeeft dat hij nog contact onderhoud met zijn zus in Georgië (administratief dossier, NPO, p. 4), dat zijn oma ook een tijdlang in hun woning heeft gewoond maar verhuisde naar één van haar andere dochters (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9), zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker in Georgië nog over een zeker netwerk beschikt dat hem zou kunnen ondersteunen.

5.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de aangebrachte landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

6.2. Aangaande de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon bij een terugkeer naar Georgië.

6.3. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

7. Waar verzoeker verwijst naar de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM niet aan de orde.

8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeker evenmin aantoont dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1556 legt de eed af en tolkt Georgisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

Adv VzP verwijst naar haar aanvullende nota die ze nog op heden aan de Raad heeft bezorgd. Ze verwijst naar haar eerdere pleidooien in Georgië-zaken zoals de werkwijze van de Raad, het ontbreken van een wettelijke basis, het ontbreken van bescherming voor haar. In haar aanvullende nota wijst ze op stuk 4.1 met een zeer recent rapport van 11 dec. '23 gaande over specifieke problemen zoals partnergeweld. De familie leefde in isolement en werd geterroriseerd, zonder de bescherming van de autoriteiten. Ze wijst op bijkomende elementen als de oorlog in Oekraïne met een verharding van de democratische beoordeling van mensenrechten, ze heeft nood aan bescherming. VzP wijst er tot slot op weinig gezegd is over haar gender-gerelateerde oriëntatie. Ze vraagt te kunnen zijn wie ze is.”

De raadsman van de verzoekende partij verwijst ter terechtzitting naar haar eerdere pleidooien in Georgië-zaken zoals de werkwijze van de Raad, het ontbreken van een wettelijke basis en het ontbreken van bescherming voor haar. Betreffende de zaak op de rol met nummer 9, met rolnummer 286 054, staat in het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 hierover het volgende vermeld:

“De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP'n hebben kritiek op de handelswijze. De bestreden beslissingen hebben geen wettelijke basis meer en schenden de rechten van verdediging. Door het vermoeden van bescherming in het land van herkomst ten onrechte te gebruiken, heeft er geen onderzoek plaatsgevonden naar de terechtheid van hun problemen. Ze zijn het niet eens met de analyse van de Raad inzake de overheidsbescherming. Ze stellen afgeperst te zijn door lokale criminelen, die handelden voor de toenmalige politiechef (tevens handelsconcurrent). Omwille van deze afpersing was het onmogelijk om in Georgië te blijven. Ze beklemtonen dat ze beroep op een advocaat gedaan hebben, maar de advocaat heeft enkel een brief gericht aan het parket, wat geenszins een echte bescherming inhoudt. Bovendien is Georgië niet langer een veilig land van herkomst. De beschikking dient hervormd, ze moeten erkenning krijgen.”

Hierbij kan worden opgemerkt dat dit betoog geen betrekking heeft op onderhavige zaak waar wordt gesteld dat ze afgeperst zijn door lokale criminelen, die handelden voor de toenmalige politiechef (tevens handelsconcurrent) en dat het omwille van deze afpersing onmogelijk was om in Georgië te blijven, en evenmin waar ze beklemtonen dat ze beroep op een advocaat gedaan hebben, maar de advocaat enkel een brief heeft gericht aan het parket, wat geenszins een echte bescherming inhoudt.

4.2. Eveneens op 21 december 2023 ontving de Raad via elektronische weg (J-BOX) overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van de verzoekende partij waarin zij een uiteenzetting geeft en waarbij zij “Nieuwe stukken” heeft gevoegd die zij in de inventaris bij voormelde nota benoemt als volgt:

“4° Nieuwe stukken

4.1. GRS-CEDOCA – Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (Belgium), COI unit (Author): Georgie; Algemene situafie, 11 December 2023 https://www.ecoi.net/en/file/local/2102027/coi_focus_georgie_algemene_situafie_20231211.pdf (uitreksel)

4.2. ACCORD – Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentafion (Author): Anfragebeantwortung zu Georgien: Auflistung von Angriffen, Fällen von Diskriminierung, Übergriffen, Straftaten u.ä. auf Personen aus der LGBTIQ-Community, staatliche Reakfion, Konsequenzen für die Täter:innen [a-12176], 22 June 2023

4.3. https://www.ecoi.net/en/file/local/2102027/coi_focus_georgie_algemene_situafie_20231211.pdf

European Commission (Author): Georgia 2023 Report [SWD(2023) 697 final], 8 November 2023 https://www.ecoi.net/en/file/local/2101224/SWD_2023_697+Georgia+report.pdf (uitreksel)

4.4. <https://www.brusselsfimes.com/631429/>

4.5. OHCHR – UN Office of the High Commissioner for Human Rights (Author): United Nafions Special Rapporteur on the situafion of human rights defenders, Mary Lawlor; Preliminary observafions and recommendafions, 7 November 2023 <https://www.ecoi.net/en/file/local/2100639/2023-11-07-EoM-SR-HR-Georgia.docx>

4.6. SFH – Schweizerische Flüchtlingshilfe (Author): Georgien: LGBTIQ+, 6 September 2023

https://www.ecoi.net/en/file/local/2101148/230906_GEO_LGBTIQ_.pdf

4.7 https://www.ecoi.net/en/file/local/2075545/CommDH%282022%2917_Report+on+the+visit+to+Georgia_EN.docx.pdf,

4.8 EurasiaNet (Author): Georgia: Government targets youth group named after Benjamin Franklin, 4 October 2023 <https://www.ecoi.net/en/document/2098907.htm>, en <https://eurasianet.org/georgia-government-targets-youth-group-named-after-benjamin-franklin>

4.9 Tarkhnishvili, Nino, RadioFreeEuropeRadio Liberty, Molested, Exposed, And Abandoned: The Tragic Death Of A Teenage Girl In Georgia, 31 oktober 2023 <https://www.rferl.org/a/georgia-teenage-girl-tekla-death-molested-abandoned-abused/32663427.html>

4.10. Public Defender of Georgia (Author): Evaluation of Gender Equality Policies of Municipalities, 2023, <https://ombudsman.ge/res/docs/2023041823365383262.pdf> (uittreksel)

4.11 . IWPR – Insitute for War and Peace Reporfing (Author): Draft Law on Foreign Agents Sparks Outcry in Georgia and Abroad, 3 March 2023 <https://www.ecoi.net/en/document/2088225.htm> en <https://iwpr.net/global-voices/draft-law-foreign-agents-sparks-outcry-georgia-and-abroad>

5. Beslissing CGVS G. A.”

4.3. Betreffende de door de verzoekende partij op 13 november 2023 ingediende vraag tot horen dient vooreerst te worden opgemerkt hetgeen volgt.

De Raad benadrukt dat een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet uitsluitend tot doel heeft mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092). Dit verzoek mag zodoende niet beschouwd worden als een bijkomende memorie.

In voormelde op 13 november 2023 ingediende vraag tot horen vraagt de verzoekende partij niet slechts gehoord te worden, maar geeft zij eveneens een verdere toelichting. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde toelichting geen rekening gehouden worden.

4.4. In het licht van voormeld betoog ter terechtzitting, stipt de Raad vooreerst aan dat hij inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Zoals geduid in voormelde beschikking, wil dit zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden omvat, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Alheto*, punten 105 – 106).

De Uniewetgever heeft, door te bepalen dat de rechterlijke instantie die bevoegd is om uitspraak te doen op een rechtsmiddel tegen een beslissing tot afwijzing van een verzoek om internationale bescherming indien van toepassing “de behoefte aan internationale bescherming” van de verzoeker moet onderzoeken, met de vaststelling van artikel 46, lid 3 van richtlijn 2013/32 deze rechterlijke instantie, indien zij van oordeel is dat zij beschikt over alle daartoe noodzakelijke feitelijke en juridische gegevens, de bevoegdheid willen verlenen om na afloop van een volledig en *ex nunc* onderzoek – dat wil zeggen een uitputtend en geactualiseerd onderzoek van deze gegevens – een bindende uitspraak te doen over de vraag of deze verzoeker voldoet aan de voorwaarden van richtlijn 2011/95 om internationale bescherming te krijgen (HvJ 29 juli 2019, C-556/17, *Torubarov*, punt 65).

Artikel 46, lid 3 van richtlijn 2013/32, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest, moet aldus worden uitgelegd dat de rechterlijke instantie van een lidstaat waarbij in eerste aanleg een beroep tegen een beslissing inzake een verzoek om internationale bescherming is ingediend, verplicht is zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee het orgaan dat deze beslissing heeft genomen rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van die beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C 585/16, Alheto, punt 118).

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt voor te houden in haar betoog ter terechtzitting, kon de Raad dan ook nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het verdwijnen van de wettelijke basis van de bestreden beslissing en het gegeven dat Georgië niet langer een veilig land van herkomst is, zoals door de verzoekende partij aangehaald ter terechtzitting, verhindert de Raad niet het verzoek om internationale bescherming door middel van een volledig en *ex nunc* onderzoek naar zowel de feitelijke als de juridische gronden te beoordelen op basis van een andere rechtsgrond, mits eerbiediging van de rechten van verdediging (zie: HvJ 25 juli 2018, C 585/16, Alheto, punten 119-121, 124-127 en 130 alsook de aldaar aangehaalde rechtspraak, RvS 10 februari 2023, nr. 255.752).

In casu heeft de Raad in zijn beschikking van 8 november 2023 zijn voornemen kenbaar gemaakt aan de partijen om het beschermingsverzoek te beoordelen in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en vervolgens zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Door het indienen van een vraag tot horen kreeg de verzoekende partij de mogelijkheid om hierover haar opmerkingen te formuleren en haar standpunt uiteen te zetten over zowel de feitelijke als de juridische elementen die bepalend zijn voor de uitkomst van de procedure.

4.5. In onderhavige zaak lieten de gegevens vervat in het rechtsplegingsdossier zulke beoordeling toe.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn 2013/32/EU bij het afnemen van het persoonlijk onderhoud voldoende in de gelegenheid werd gesteld om zo volledig mogelijk de tot staving van het verzoek noodzakelijke elementen aan te voeren, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1 van de Vreemdelingenwet. Op 6 maart 2023 werd zij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (administratief dossier, deel 4, notities van het persoonlijk onderhoud). Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij uitvoerig de mogelijkheid om haar vluchtmotieven, vrees bij terugkeer en concrete feitelijkeheden uiteen te zetten, en werd haar de kans geboden om nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen. Er was een tolk aanwezig die het Georgisch machtig is. De verzoekende partij werd uitvoerig en grondig bevraagd waarbij haar zowel open als gerichte vragen werden gesteld. Alvorens het onderhoud werd beëindigd, werd haar de vraag gesteld of zij alle redenen goed uiteengezet had waarom zij niet naar haar land kan terugkeren en kreeg zij nogmaals de kans toevoegingen te doen. Geenszins blijkt dat de *protection officer* geen afdoende vraagstelling zou hebben gehanteerd, dan wel een onzorgvuldig onderzoek zou hebben gevoerd. Zo kwamen, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt voor te houden ter terechtzitting, ook de nationale beschermingsmogelijkheden en het (gebrek aan) gebruik ervan door de verzoekende partij aan bod. De verzoekende partij werd in de gelegenheid gesteld de mogelijke problemen ter zake aan te kaarten en te staven. Het blijkt niet dat zij in haar mogelijkheden dienaangaande zou zijn beknot doordat zou zijn uitgegaan van het toenmalig vermoeden van bescherming in het land van herkomst.

Uit de gronden van de beschikking blijkt immers dat wel degelijk rekening gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen en de door haar aangeleverde informatie. Tevens worden de concrete omstandigheden in acht genomen en wordt met verwijzing naar haar verklaringen uitgebreid gemotiveerd om welke redenen hetgeen werd aangereikt niet wordt aanvaard. Uit de gronden van voormelde beschikking blijkt dan ook niet dat werd uitgegaan van het vermoeden van bescherming in het land van herkomst, zoals de verzoekende partij voorhoudt ter terechtzitting. Wel wordt het vereiste onderzoek gevoerd overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad herinnert eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Na analyse van de gegevens en de informatie aangeleverd door de partijen, wordt vastgesteld dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Georgië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij doorheen haar relaas geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk incident aanhaalt waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het besluit luidt dat voor zover de verzoekende partij bij terugkeer vervolging vreest omwille van haar geaardheid, hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat zij onvoldoende redenen aangeeft waardoor zij desgevallend niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen en dat gelet op de geanalyseerde informatie de loutere verwijzing naar de algemene situatie op het vlak van bescherming van de LGBT+-gemeenschap niet volstaat om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn haar hulp en/of bescherming te bieden. Betreffende het door de verzoekende partij aangehaalde huiselijk geweld gepleegd door haar vader ten aanzien van haar moeder wordt eveneens vastgesteld dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld en dat er dan ook redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij aantoonbaar dat bescherming in haar persoonlijk geval niet beschikbaar is. De verzoekende partij, noch haar moeder maken echter aannemelijk in Georgië alle redelijk van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Ook deze bevindingen worden uitgebreid gemotiveerd in voormelde beschikking waarbij wordt gesteund op de concrete omstandigheden, de aangereikte elementen en de afgelegde verklaringen door de verzoekende partij.

Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door ter terechtzitting slechts in algemene bewoordingen de kritiek te formuleren dat door het vermoeden van bescherming in het land van herkomst ten onrechte te gebruiken, er geen onderzoek heeft plaatsgevonden naar de “*terechtheid*” van haar problemen, gaat zij immers voorbij aan de onderbouwde bevindingen zoals opgenomen in voormelde beschikking en slaagt zij hierin niet.

Dit is evenmin het geval waar de verzoekende partij ter terechtzitting verwijst naar het bij haar aanvullende nota gevoegde stuk 4.1, dat zij benoemt als een zeer recent rapport van 11 december 2023 gaande over specifieke problemen zoals partnergeweld, en waar zij betoogt dat de familie in isolement leefde en werd geterroriseerd zonder de bescherming van de autoriteiten. De verzoekende partij brengt noch door middel van de uiteenzetting in haar aanvullende nota en/of het stuk 4.1. of de overige bijgevoegde stukken, noch met voormelde argumentatie ter terechtzitting concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk kunnen doen aan de gronden van voormelde beschikking. Hieruit blijkt immers niet dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. De verzoekende partij haalt passages aan uit de bijgebrachte algemene informatie en zet uiteen dat “*de broer en moeder*” slachtoffer zijn, geïsoleerd werden en zij verwijst tevens naar de situatie van “*de dochter*”. De verzoekende partij bouwt verder op deze elementen. Het weze echter herhaald dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Noch de uiteenzetting in de aanvullende nota en/of ter terechtzitting, noch de bijgevoegde (algemene) informatie doen afbreuk aan de pertinente overweging in voormelde beschikking dat niet blijkt dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Opnieuw berust de verzoekende partij haar algemeen betoog dat werkelijke bescherming zou ontbreken, hoe dan ook niet op meerdere ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen. De verzoekende partij maakt ook thans niet aannemelijk alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Waar de verzoekende partij betoogt dat zij werden geterroriseerd zonder de bescherming van de autoriteiten, kan dan ook opnieuw worden opgemerkt dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De Raad stipt in het licht van de door de verzoekende partij geuite kritiek nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

In het licht van het betoog gevoerd over de dochter kan overigens nog worden opgemerkt dat uit het stuk 5 “*Beslissing CGVS G. A.*” slechts blijkt dat de dochter, mevrouw G. A., de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Onder meer wordt ook in deze beslissing vastgesteld dat niet de redelijk te verwachten pogingen tot het bekomen van nationale bescherming werden ondernomen evenals dat zij een volwassen jonge vrouw is die elders in Georgië kan wonen om aan de agressieve vader te ontkomen. De verzoekende partij gaat met haar uiteenzetting in haar aanvullende nota overigens eveneens voorbij aan de pertinente vaststellingen in voormelde beschikking aangaande

de constante vrees van de moeder van de verzoekende partij voor haar kinderen ten aanzien van haar echtgenoot en de ommezwaai die zij dienaangaande maakte hetgeen haar voorgehouden vrees relativeert. Door te stellen dat zij de toekomstige toestand van de dochter rooskleuriger inszag dan in werkelijkheid het geval bleek te zijn en de daaropvolgende uiteenzetting, kan de verzoekende partij deze vaststellingen niet ombuigen. Voorts stipt de Raad aan dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient, zoals thans in het geval van de verzoekende partij, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging heeft of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. In zoverre de verzoekende partij zich wenst te steunen op de feiten aangehaald door mevrouw G. A., dan wel het toekomstig arrest van de Raad in haar hoofde, werpt zij geen ander licht op de beoordeling die voorligt betreffende haar verzoek om internationale bescherming. Evenmin kan huidig beroep worden aangewend als een vorm van beroep tegen de beslissing die in hoofde van mevrouw G. A. werd genomen. Het beroep ingediend door mevrouw G. A. tegen die beslissing is momenteel hangende bij de Raad onder het rolnummer 308 724.

Een vaststelling in dezelfde zin dringt zich op betreffende de nieuwe stukken nopens de geaardheid waarnaar de verzoekende partij verwijst in haar aanvullende nota. De bevindingen die de verzoekende partij uit de verschillende artikelen filtert, doen niets af aan de pertinente overweging dat niet blijkt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Georgië op zich niet voldoende is om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde en zij bijgevolg haar vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen. In voormelde beschikking wordt geduid dat gelet op de voorliggende informatie niet blijkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op het vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet volstaat om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn haar hulp en/of bescherming te bieden. De verzoekende partij haar betoog ter terechtzitting, de algemene uiteenzetting in de aanvullende nota of de bijgevoegde stukken doen niet anders denken. Noch uit haar uiteenzettingen, noch uit de bijgebrachte informatie blijkt dat de bescherming voor de leden van de LGBTI+-gemeenschap door de Georgische autoriteiten niet voorhanden zou zijn. Ook in dit kader mag er niet aan worden voorbijgegaan dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. Hierbij kan nog worden aangestipt dat waar de verzoekende partij in haar aanvullende nota haar betoog enigszins concretiseert en de kritiek uit dat het onder meer zo is dat *“wie zijn geaardheid niet verbergt te maken heeft zeer grote moeilijkheden tot het vinden van werk en huisvesting, daar waar de beschikking juist aangeeft dat verzoekende partij blijkbaar zijn geaardheid niet echt vermocht te verbergen, dit in een homofobe samenleving”*, zij slechts een beperkte lezing geeft van de gronden en zij er niet in slaagt de concrete vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Zoals aangegeven in voormelde beschikking, toont de verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij omwille van haar geaardheid geen toegang zal hebben tot de arbeidsmarkt. Thans slaagt zij er evenmin in *in concreto* aan te tonen dat zij niet in haar basisbehoeften kan voorzien in Georgië. Waar de verzoekende partij tot slot nog stelt dat er weinig is gezegd over haar gendergerelateerde oriëntatie en zij vraagt te kunnen zijn wie zij is, wijst de Raad op de omstandige motivering in voormelde beschikking waaraan de verzoekende partij met deze algemene kritiek zonder meer voorbij lijkt te gaan, minstens slaagt zij er niet in concrete dienstige argumenten aan te reiken die hier afbreuk aan kunnen doen.

De overige gronden van de beschikking laat de verzoekende partij onverlet, minstens slaagt zij er niet in concrete valabele argumenten aan te reiken die hier afbreuk aan kunnen doen zodat deze onverminderd overeind blijven.

In voormelde beschikking worden aldus, na analyse van de aangeleverde gegevens en het voorhanden zijnde bronnenmateriaal, de individuele omstandigheden van de verzoekende partij belicht. Uit het besluit van de Raad in voormelde beschikking blijkt dan ook niet dat werd uitgegaan van het vermoeden van bescherming in Georgië, noch dat geen onderzoek zou hebben plaatsgevonden naar de *“terechtheid”* van haar problemen. Door voormelde individuele elementen en algemene kritieken aan te halen ter terechtzitting kan de verzoekende partij evenmin overtuigen van het tegendeel. De vaststelling dat de verzoekende partij niet aantoonde dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben, wordt gesteund op het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij, en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie

in Georgië die zich reeds in het rechtsplegingsdossier bevinden. Door ter terechtzitting aan te geven het niet eens te zijn met de analyse van de Raad inzake de overheidsbescherming, kan de verzoekende partij de beoordeling niet ombuigen. In toepassing van artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2004/83/EG dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar verweer ter terechtzitting niet *in concreto* aantoonde welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht hadden kunnen werpen op het vastgestelde in voormelde beschikking (zie: HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, punt 72). De gronden van voormelde beschikking blijven dan ook overeind.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de rechten van verdediging werden gerespecteerd, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan. Middels voormelde beschikking werd de grond meegedeeld aan de partijen waarop de Raad zijn beoordeling steunt. Zij kreeg de kans een aanvullende nota neer te leggen teneinde nieuwe elementen ter kennis te brengen en/of een vraag tot horen in te dienen om kenbaar te maken dat zij het niet eens is met de in deze beschikking opgenomen grond. Deze mogelijkheid werd door de verzoekende partij benut en zij heeft ter terechtzitting het woord gekregen teneinde concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking zij het niet eens is en waarom. Stellen dat de bestreden beslissing geen wettelijke basis meer heeft en de rechten van verdediging schendt, zoals de verzoekende partij doet ter terechtzitting, is te algemeen om afbreuk te doen aan hetgeen uiteengezet wordt in voormelde beschikking en de doorlopen procedure. Niets belette de verzoekende partij om haar grieven kenbaar te maken ten aanzien van de vooraf meegedeelde gronden van de beschikking, hetgeen zij ter terechtzitting heeft gedaan. Derhalve heeft de verzoekende partij de kans gehad haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen zodat een schending van de rechten van verdediging niet aannemelijk wordt gemaakt.

4.6. De verzoekende partij wijst ter terechtzitting nog op bijkomende elementen als de oorlog in Oekraïne met een verharding van de democratische beoordeling van mensenrechten en ze stelt dat ze nood heeft aan bescherming. Deze verwijzing volstaat echter niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst, *in casu* Georgië, werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. De verzoekende partij dient haar vrees *in concreto* aan te tonen en slaagt hierin met haar louter algemeen betoog niet. Zij maakt niet aannemelijk, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat de loutere verwijzing hiernaar zou (kunnen) volstaan om in haar hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Georgië.

4.7. Gelet op hetgeen voorafgaat toont de verzoekende partij niet aan dat de Raad zijn bevoegdheid overschrijdt door de grenzen aan zijn onderzoeksbevoegdheid te buiten te gaan. De voormelde duiding betreffende de bevoegdheid van de Raad als beroepsinstantie in acht genomen in samenhang met de gegevens vervat in het administratief dossier, de doorlopen procedure en de gronden van voormelde beschikking, maakt zij dit niet aannemelijk. De gronden van voormelde beschikking worden gesteund op de gegevens die zich reeds in het administratief dossier bevonden en de verzoekende partij slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de Raad niet over de noodzakelijke en juridische gegevens beschikte om na het gevoerde volledig en *ex-nunc* onderzoek tot de voorliggende beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming over te gaan. Door de volheid van rechtsmacht in haar betoog ter terechtzitting *versus* de onderzoeksbevoegdheid te plaatsen, slaagt de verzoekende partij er niet in een bevoegdheidsoverschrijding door de Raad aannemelijk te maken.

4.8. Waar uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming verwijst naar het huiselijk geweld uitgaande van haar vader ten aanzien van haar moeder en waarbij de verzoekende partij tussenbeide kwam, verwijst de Raad volledigheidshalve eveneens naar het arrest met nummer 301 702 van 16 februari 2024 geveld de zaak met rolnummer 299 311 betreffende de moeder van de verzoekende partij, mevrouw P. M.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS